

La bandera, de grandària considerable i un cost de 15.000 euros, ocupa una redona estratègica, en ple passeig de l'Albereda de València. En concret, la redona d'un dels dos extrems del pont del Regne. Perquè, efectivament, l'ensinya és tot just a la fi de l'avinguda del Regne de València, amb un sentit metafòric inclòs: el regne que ofrena glòries a Espanya, o com fa el poema de Jorge Manrique, "nuestras vidas son los ríos que van a dar en el mar".

Hissada el 30 de setembre passat amb motiu del dia de la Guàrdia Civil –que va tenir lloc a València, en uns actes presidits per Alberto Fabra, Rita Barberà, el director general de la Benemèrita, Arsenio Fernández de Mesa, i el general de la VI zona, Fernando Santafé–, hi ha quedat fixada per sempre més. És a mig camí del Palau de la Música i del conjunt arquitectònic de la Ciutat de les Arts i les Ciències, en un lloc tan visible com ho puga ser la plaça de Colón de Madrid, on n'hi ha una de més voluminosa encara. Si aquesta té 24 metres quadrats, aquella en té 294. Qüestió de grandàries.

En qualsevol cas, aquesta és la veritable senya d'identitat que llegarà el PPCV al cap i casal. De valenciana, no n'hi ha cap de tan gran, ni de bon tros. Que l'hagen estrenada el 2015, 20 anys després de l'arribada del PPCV a la Generalitat –després de 24 anys, en el cas de Barberà a l'Ajuntament–, tampoc no sembla casual: ara que les enquestes insinuen l'acabament del seu mandat, deixar aquesta empremta és un regal enverinat a l'oposició, que de cap manera no podrà despenjar-la. Qui gosa imaginar un president del Consell socialista o un alcalde de Compromís retirant la megabandera?

Quan tot just s'ha complert un semestre de la hissada oficial, els populars valencians hissen un altre emblema, ara amb forma de llei i una altra finalitat: la fidelització del seu electorat més regionalista, aquell que va votar Unió Valenciana –fins a 200.000 persones, el 1991– i que majoritàriament vota al PPCV de ja fa anys, però a qui convé acaronar sempre que s'apropa la cita amb les urnes.

Es tracta de la llei de reconeixement, protecció i promoció de les senyes d'identitat del poble valencià [sic], que s'aprovarà a l'últim ple de les Corts de la legislatura, el del 25 de març. Un plenari escombra maratoniana per donar llum verd a tots els projectes de llei que el Consell

La llei de l'ofrena perpètua

Després que el PPCV haja rebutjat les tres esmenes a la totalitat dels grups de l'oposició, el 25 de març, a l'últim plenari de la legislatura, quedarà aprovada la llei de reconeixement, protecció i promoció de les senyes d'identitat del poble valencià. Una norma restrictiva que perseguirà expressions com “País Valencià” o “llengua catalana” i que inclou un observatori molt particular: hi seran les secessionistes Lo Rat Penat i la Reial Acadèmia de Cultura Valenciana, però no l'AVL, una institució de la Generalitat.

ha validat i que només resten a l'espera del vist-i-plau parlamentari.

El proppassat 25 de febrer, la majoria absoluta conservadora va votar en contra de les esmenes a la totalitat dels grups de l'oposició. Per ordre de presentació, la d'Esquerra Unida, que en demanava la retirada per “la manca d'oportunitat i la discrepància amb els continguts expressats” i perquè, “com assenyala el dictamen del Consell Jurídic Consultiu, els objectius que es persegueixen amb aquesta norma ja es troben a l'abast dels poders públics sense necessitat que s'introdueixca una nova norma amb rang legal a l'ordenament”. La de la coalició Compromís, que no comparteix “els principis i l'esperit que la inspiren i conformen”. I la del PSPV-PSOE, que hi veu “més que una norma jurídica, una norma programàtica o una mera declaració d'intencions”, i no sols això, sinó que tampoc “no respecta la diversitat cultural de la nostra comunitat i pretén delimitar i fixar en el temps determinades senyes d'identitat per mitjà d'un sistema de *numerus clausus*”. En definitiva, els socialistes detecten que rere la llei hi ha “el mer interès partidista per intentar aconseguir un grapat de vots en les immediates eleccions autonòmiques”.

Per quin motiu? La dubtosa necessitat de la norma atorga un valor especial a l'exposició de motius que el Consell ha redactat per justificar-la.

Així, tot i que es fa esment a la llei 8/1984, “per la qual es regulen els símbols de la Comunitat Valenciana i la seua

utilització”, el Govern d'Alberto Fabra afirma que “les senyes d'identitat del poble valencià no s'esgoten en els símbols de la Comunitat Valenciana”. De fet, continua l'exposició, “sense perjudici de la protecció jurídica de què gaudisquen els símbols de la Comunitat Valenciana, gràcies al seu marc regulador específic, la Generalitat té, per mandat estatutari, l'obligació de vetllar pel respecte a les senyes d'identitat del poble valencià, una obligació que pot ser atesa de múltiples formes, sense descartar cap de les modalitats d'actuació que els poders públics tenen al seu abast”. Per tant, les senyes d'identitat, “el seu respecte”, no constitueixen “una mera proclamació retòrica sense rellevància pràctica”, sinó que “ha de fer-se visible en tots aquells àmbits en què siga possible advocar pel seu reconeixement, protecció i promoció”.

17 senyes, 17. Els apartats més destacats de la llei –que consta de 36 articles i una disposició addicional única– són els apartats 6 i 7, en què s'enumeren les senyes d'identitat valencianes i es parla de la “llengua valenciana” sense citar en cap moment, això sí, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), organisme de la Generalitat creat en temps d'Eduardo Zaplana –gràcies a un acord amb els socialistes– que va passar a convertir-se en

una institució de la Generalitat després de la reforma estatutària del 2006 però de la qual, ara, el PPCV no vol saber res. La disconformitat per l'homologació de *català* i *valencià* al seu *Diccionari normatiu* és a l'origen de la discrepància.

Pel que fa a les “senyes d'identitat del poble valencià”, en són 17. Textualment, les següents: “Els símbols de la Comunitat Valenciana a què es refereix la llei 8/1984, de 4 de desembre, per la qual es regulen els símbols de la Comunitat Valenciana i la seua utilització; la llengua valenciana i els seus usos, de conformitat amb la tradició històrica o popular; el Segle d'Or de la llengua valenciana; els reials monestirs de Santa Maria del Puig i Santa Maria de la Valldigna; l'Arxiu de la Corona d'Aragó, en els termes previstos per la llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià; el 9 d'Octubre, dia de la Comunitat Valenciana; els Furs i el Dret Foral valencià; els béns de la Comunitat Valenciana declarats Patrimoni de la Humanitat, així com els altres béns que, de conformitat amb la llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià, en formen part; la música i els instruments tradicionals valencians; les bandes de música i les societats musicals de la Comunitat Valenciana; el cant d'estil i el folklore de la Comunitat Valenciana; els esports autòctons i els

La llei proclama la “individualitat” de la “llengua valenciana” respecte a “les altres llengües de l'Estat”

Un observatori amb molta testosterona

■ **Luis Santamaría**

Conseller de Governació i Justícia de la Generalitat Valenciana, n'ostentará la presidència, que segons la llei ha de recaure "en el titular de la conselleria que té atribuïdes les competències en matèria de desenvolupament estatutari". Va substituir Serafín Castellano el juny de l'any passat i serà recordat per aquesta norma.

■ **Asunción Quinzà**

La vice-presidenta de l'observatori seria Asunción Quinzà, com a "titular de la secretaria autonòmica competent en la matèria". En tot cas, el president de l'observatori —és a dir, el conseller del ram— també pot designar com a vice-president qualsevol dels vocals. Quinzà ja era secretària autonòmica amb Serafín Castellano.

■ **Enrique Aguilar**

De vocalies, n'hi ha nou. La primera de totes correspon a "qui tinga la presidència del Tribunal de les Aigües", la institució jurídica més antiga d'Europa, Patrimoni Immaterial de la Humanitat. La presidència és rotatòria, i en els períodes 2013-2015 l'ocupa Enrique Aguilar, síndic de la séquia de Rascanya.

■ **Enric Esteve**

El cinquè vocal serà "un o una representant de l'associació cultural Lo Rat Penat". El seu president és Enric Esteve, furibund anticatalanista. El Consell no sols l'ha inclòs a l'observatori, sinó que ha obert la porta al reconeixement dels títols de llengua expedits per l'entitat, que no respecta l'ortografia la de l'AVL.

■ **Enrique de Miguel**

El sisè vocal ha de ser "un o una representat de la Reial Acadèmia de Cultura Valenciana", una altra entitat secessionista, els títols lingüístics de la qual també podrien ser validats. Alberto Fabra va lliurar-li l'Alta Distinció de la Generalitat pel seu primer centenari. El degà, Enrique de Miguel, va recollir-la el Nou d'Octubre passat.

■ **Manuel Camarasa**

El setè vocal serà un representant de la Federació de Folklore de la Comunitat Valenciana (FFCV). L'actual president és Manuel Camarasa, que el febrer passat va atorgar la insígnia d'or de l'agrupació al màxim dirigent de la Diputació de València, Alfonso Rus, un guardó amb què s'ha convertit en president d'honor de la FFCV.

tradicionals de la Comunitat Valenciana, i en especial la 'pilota valenciana' i la 'colombicultura'; les festes tradicionals de la Comunitat Valenciana i l'art pirotècnic; els festejos taurins tradicionals de la Comunitat Valenciana (bous al carrer); les manifestacions religioses arrelades en

la tradició de la Comunitat Valenciana; la gastronomia i els productes autòctons de la Comunitat Valenciana, i la indumentària típica de les distintes poblacions de la Comunitat Valenciana".

En aprofundir sobre la llengua, del text emana una flaire secessionista evident.

El paraigua de l'Estatut, que va elevar a rang d'"idioma" el valencià amb el vist-i-plau socialista, ara "la llengua valenciana" apareix referenciada com "la llengua pròpia i l'idioma oficial, igual que el castellà, de la Comunitat Valenciana", a més de ser "la principal senya

Segons les directrius que estableix el projecte de llei de senyes d'identitat, i en funció dels càrrecs que actualment ocupen, la composició de l'Observatori estaria integrada per aquestes 12 persones.

■ **Fernando García Pomares**

El segon vocal ha de ser qui ostente la presidència executiva de la junta rectora del Misteri d'Elx, en aquest cas Fernando García Pomares. La festa, declarada Patrimoni de la Humanitat i que es remunta com a mínim al segle XVII, recrea la dormició, assumpció i coronació de la mare de Déu, i té lloc el 14 i 15 d'agost.

■ **Vicent García Mont**

El tercer vocal ha de ser "qui tinga amb major antiguitat la presidència consumada del patronat de la Festa de la Mare de Déu de la Salut d'Algemesi", que ara és l'alcalde de la població, Vicent García Mont, del PP, qui ja acumula dues legislatures. Si no, ho seria el rector del basílica, el següent membre més antic.

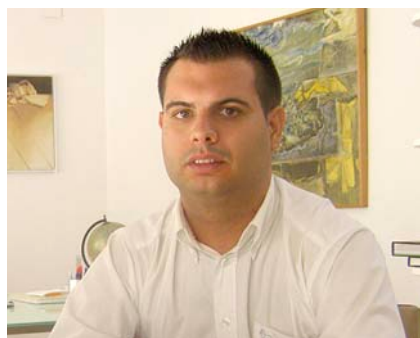
■ **José Daniel Sanjuán**

El quart vocal que preveu la llei de senyes d'identitat és "qui tinga la presidència de la Federació de Pilota Valenciana de la Comunitat Valenciana [sic]", una funció que avui recau sobre José Daniel Sanjuán, Martínez. Professionalment, és el responsable del negoci agroalimentari de La Caixa al País Valencià i Múrcia.

■ **Pedro Rodríguez**

El vuitè vocal li pertoca a la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana. El seu nou president és Pedro Rodríguez, que a l'octubre va rellevar Josep Francesc Almeria. Resident a Potries (Safor), el seu és el perfil més reivindicatiu de tots els que presumiblement integraran l'observatori.

■ **Modesto Martínez**

El novè i darrer vocal pertany a la Federació de Penyes Taurines de Bous al Carrer de la Comunitat Valenciana. El president actual n'és Modesto Martínez, natural d'Alboraia (Horta). La defensa dels bous com a Bé d'Interès Cultural (BIC) ha estret encara més els llaços que ja unien la Generalitat del PPCV i aquesta federació.

■ **Javier Montero**

Per últim, la llei preveu un secretari de l'observatori, que haurà de ser qui ostente "la direcció general competent en matèria de protecció, defensa, revaloració i difusió de les senyes d'identitat del poble valencià". Javier Montero, director general de Desenvolupament Autòmic des del juliol, seria la persona en qüestió.

d'identitat del poble valencià". En aquest sentit, la llei preveu que "la dignificació i el respecte de la llengua valenciana com a senya d'identitat seran plenament compatibles amb un ús d'aquella que obeeça a la seua configuració històrica, popular i tradicional".

I com es materialitza el "respecte a la llengua valenciana com a senya d'identitat"? Doncs defensant "la seua individualitat respecte a les altres llengües de l'Estat i el seu valor com a patrimoni propi i exclusiu del poble valencià". Amb la singularitat màxima, doncs.

Des d'aquesta perspectiva, "totes les institucions de la Generalitat, els poders públics, la resta d'administracions públiques, el sistema educatiu i els mitjans de comunicació, entitats, organismes i empreses, de titularitat pública o que compten amb finançament públic, hau-

La desencaixonada de Puçol (Horta), que se celebra cada 7 de setembre, és una de les modalitats de bous al carrer amb gran tradició al País Valencià.

ran d'adequar les seues actuacions al ple respecte de la individualitat de la llengua valenciana”.

Com uns bous. Com a norma vigilant, la llei de senyes d'identitat valenciana porta implícita la creació d'un observatori –de caràcter consultiu, no vinculant– en què la Generalitat ha decidit incloure dotze persones [vegeu pàgines 22-23].

Les funcions que tindrà són les següents: “Emetre, a iniciativa pròpia o a petició de la conselleria a què està adscrit, informes, estudis, dictàmens o recomanacions sobre la situació de les senyes d'identitat del poble valencià; formular propostes d'iniciatives per a contribuir a millorar la protecció, promoció i difusió de les senyes d'identitat; formular, d'ofici o amb denúncia prèvia, una petició raonada a l'òrgan que siga competent perquè, si és el cas, adopte l'acord d'inici del procediment a fi de determinar la pèrdua del dret al cobrament d'una subvenció per part de la persona física o jurídica beneficiària, o bé d'exigir-li'n el reintegrament, quan es tracte de subvencions atorgades pels subjectes inclosos en el sector públic valencià i s'aprecie que l'objecte de l'activitat subvencionada supose un greuge o menyspreu manifest contra

les senyes d'identitat del poble valencià reconegudes en aquesta llei, sempre que tal causa de pèrdua del dret al cobrament i al reintegrament de la subvenció estiga prevista en la normativa reguladora de la subvenció; aprovar i elevar a la conselleria competent en la matèria una memòria anual en què s'efectue un balanç de les actuacions dutes a terme, de les propostes realitzades i dels assumptes sobre els quals haja treballat l'Observatori durant aquell període; i qualsevol altra que, dins del seu àmbit material d'actuació, pugui encomanar-li la conselleria que té atribuïdes les competències en matèria de desenvolupament estatutari i, vinculades a estes, les funcions relatives a la protecció, defensa, revaloració i difusió de les senyes d'identitat del poble valencià”.

L'observatori té l'obligació de reunir-se un mínim de dues vegades l'any, i els acords es prendran per majoria simple

La llei preveu la retirada de subvencions a les entitats que no la respecten

dels assistents, entre els quals sempre hi ha d'haver el president o el vice-president i el secretari, càrrecs que recauen en persones de la Conselleria.

La traca final de la llei de senyes és la declaració, com a disposició final única, dels “festejos taurins tradicionals de la Comunitat Valenciana” com a Bé d'Interès Cultural (BIC), una distinció que el Govern valencià ja va anunciar fa mesos i que ara es concreta. El text legal precisa que, “mitjançant un decret del Consell, s'establiran les mesures específiques de protecció i foment aplicables als festejos taurins tradicionals de la Comunitat Valenciana (bous al carrer) que millor en garantisquen la conservació”.

En aquest punt sí que hi ha sintonia amb alguns representants de l'oposició. De fet, a la manifestació de 15 de febrer a Castelló de la Plana, sota el lema “Por la libertad de elegir. Defiende lo nuestro: toro, cultura y tradición”, s'hi van veure destacats representants del PSPV-PSOE, com l'alcalde de Vila-real, José Benlloch, i l'alcalde de Castelló, Amparo Marco. Allà van aplegar-se amb el conseller que impulsa la llei de senyes, Luis Santamaría, i fins i tot, amb membres de la ultradretana España 2000.

Victor Maceda